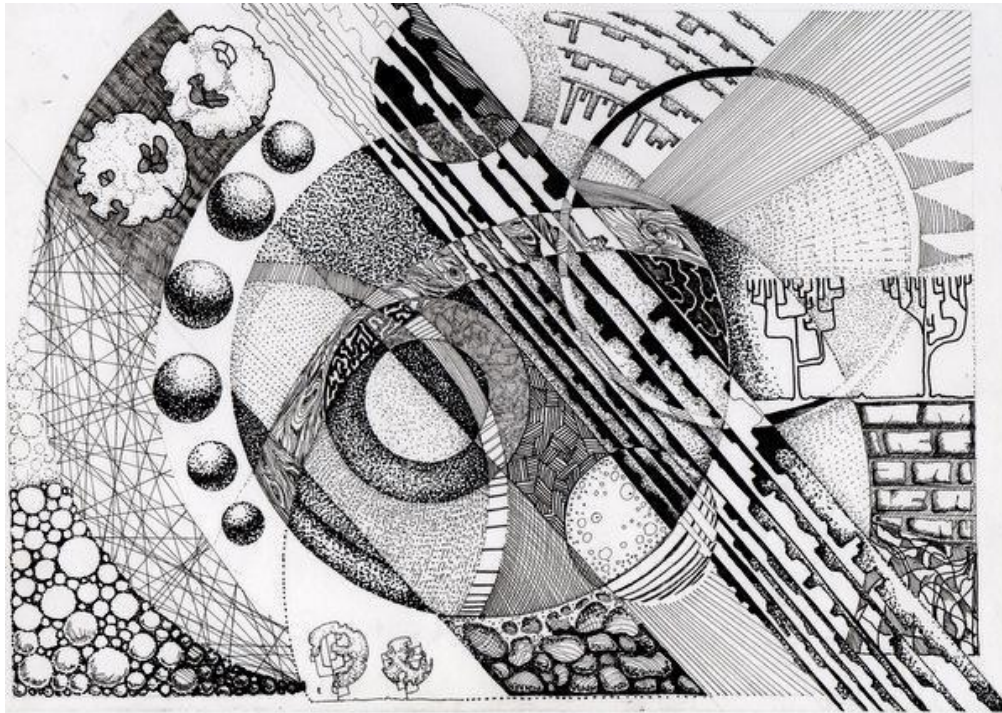

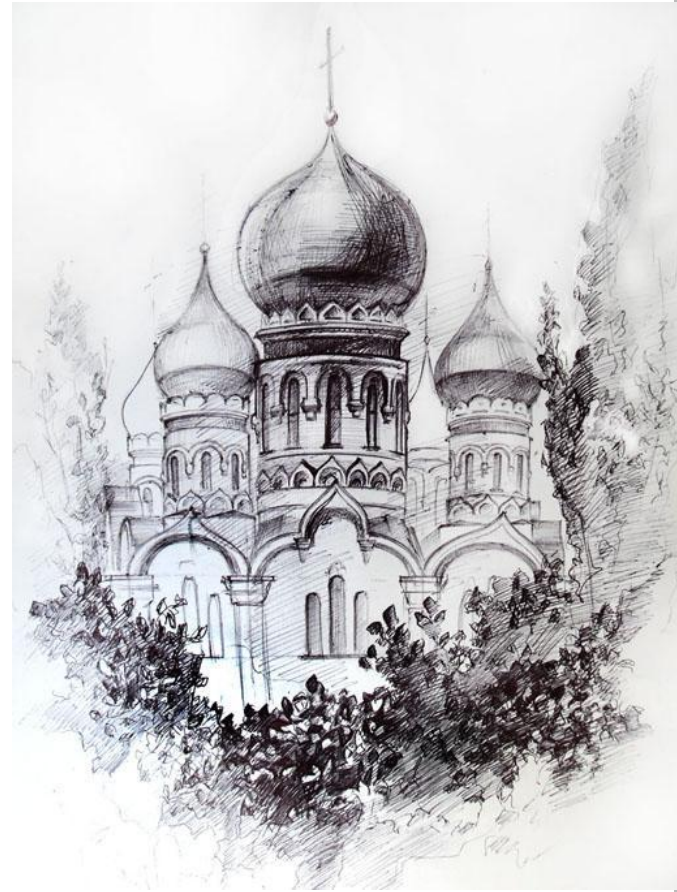
УКРАЇНСЬКА ГРАФІКА 19 СТОЛІТТЯ

Попова Карина АН 11-1

- ◎ **Графіка** — вид образотворчого мистецтва, для якого характерна перевага ліній і штрихів, використання контрастів білого і чорного та менше, ніж у живописі, використання кольору.

- Графіка – різновид мистецтва, назва якого походить від грецького слова, що в перекладі означає «пишу, дряпаю, малюю». Графіку можна вважати основою всіх образотворчих мистецтв. Адже основним засобом створення художнього образу у графіці виступає найпростіший для людини спосіб відтворення побаченого – лінія, штрих, які творять контур предмету або фігури.

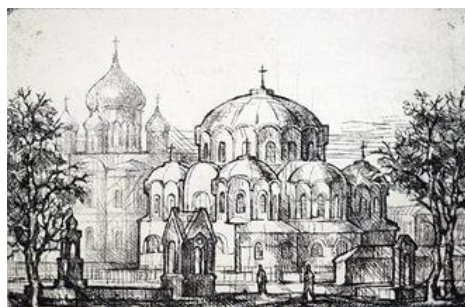
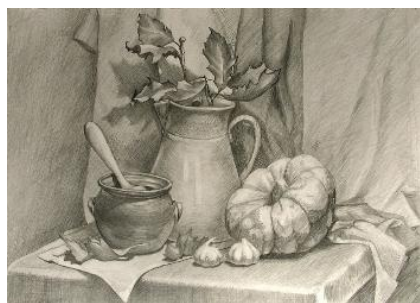

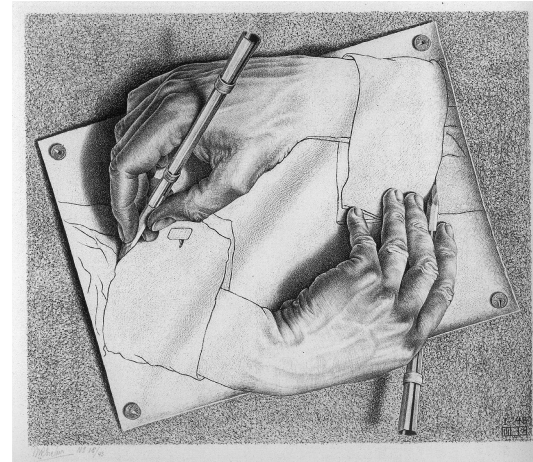
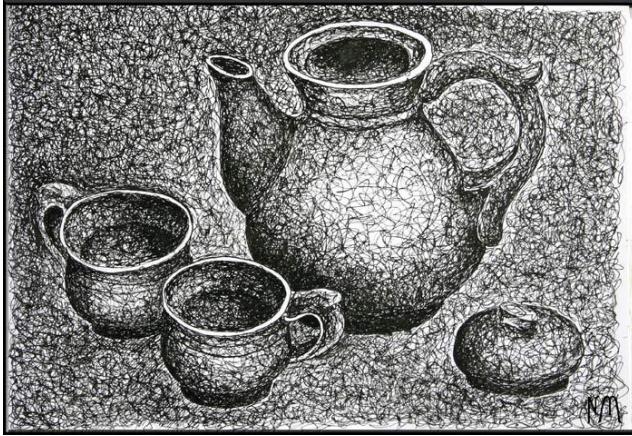
- Графічне мистецтво включає в себе як власне малюнок, так і друковані художні твори (гравюру, літографію і ін), що ґрунтуються на мистецтві малюнка, але що володіють власними образотворчими засобами і виразними можливостями.

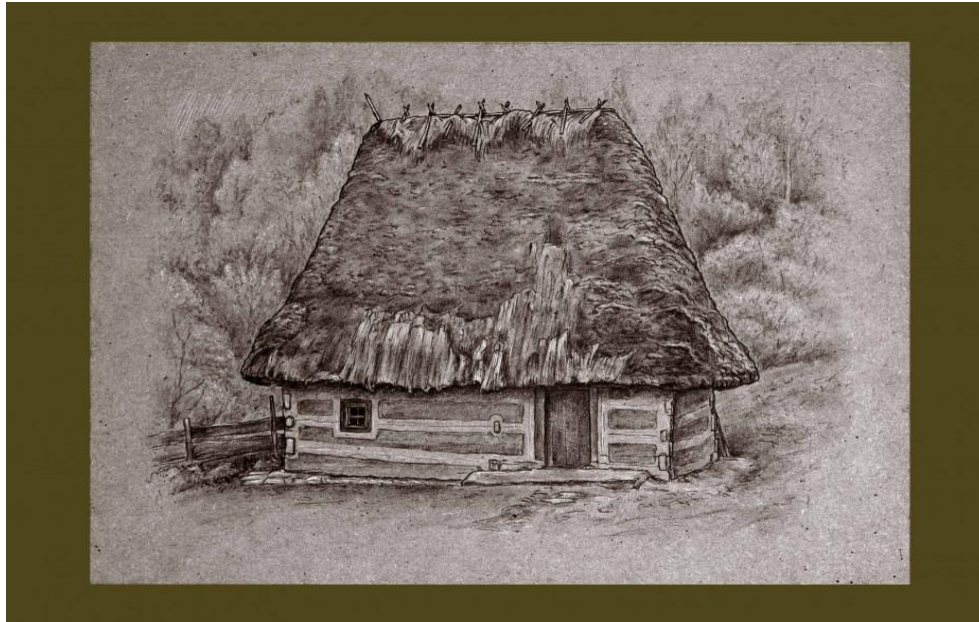
ГРАФІКА ПОДІЛЯЄТЬСЯ НА ТАКІ РІЗНОВИДИ:

- 1. станкова
- 2. книжкова
- 3. плакатна
- 4. прикладна
- 5. архітектурна

- На XV - XVIII ст. припадає розквіт української графіки - основи художнього оформлення книг, а згодом і реклами. Тоді ж набувають поширення гравюри на дереві, міді та інших металах. Відомими майстрами гравюри були Олександр Тарасевич, Леонтій Тарасевич та Іван Щирський - представники української графіки у стилі бароко. До значних досягнень барокової графіки належить теза «Тріумфальне знамено» Івана Щирського, створена у 1698 р.

- Графіка являє собою цілісне, принципово нове явище в історії українського мистецтва, розвиток якого зумовлений активним національно-культурним рухом. Художників надихала віра в соціально-етичну, дієву місію мистецтва.

- Журнальна, книжкова графіка, ужиткова та станкова графіка набувають небувалого розквіту завдяки активному діалогу з плінним життям. Українська графіка означеної доби демонструє поєднання загальноєвропейських мистецьких тенденцій і національних особливостей художнього процесу.

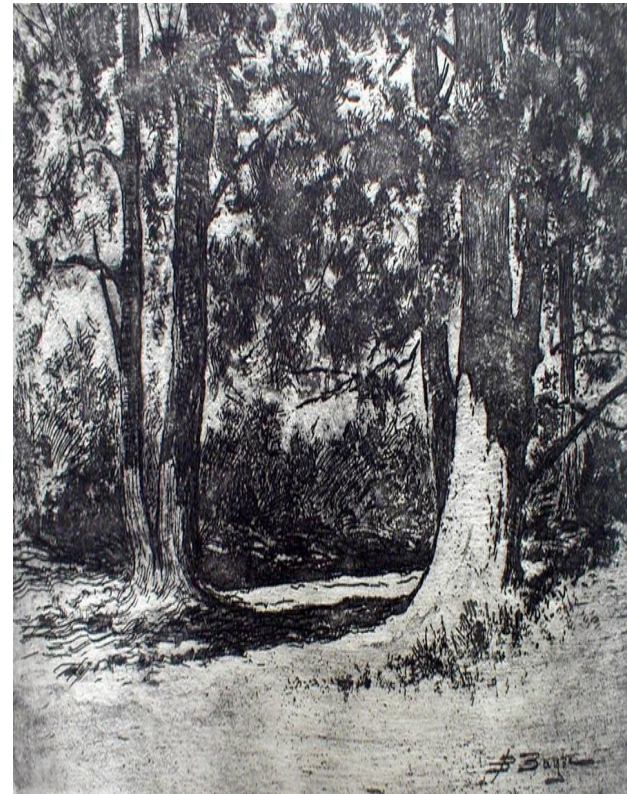
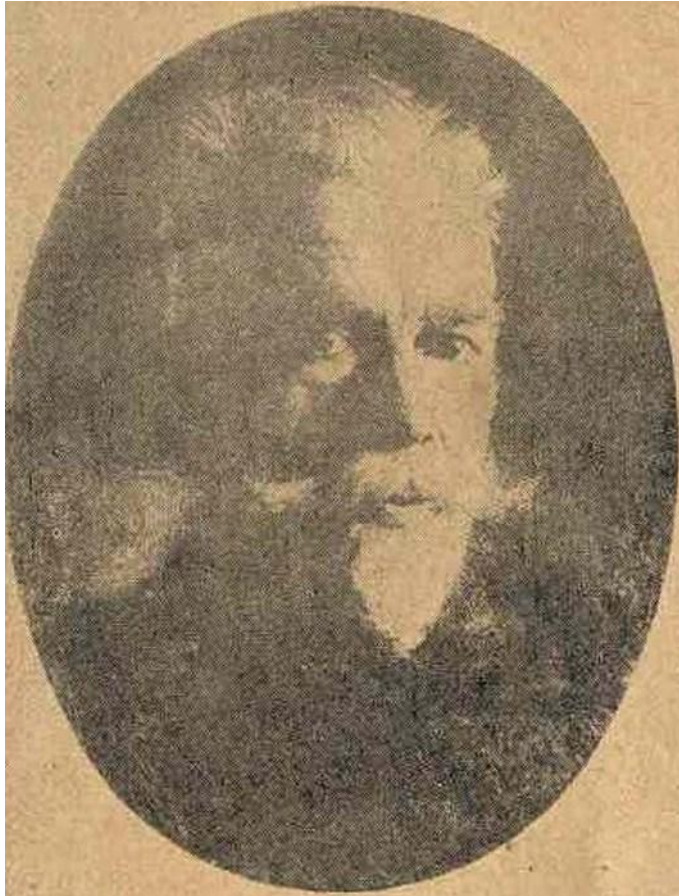
- У галузі станкової графіки у 19 столітті працювали : *Михайло Жук*

- Іва́н Іва́нович Па́далка- український художник, живописець, графік, етнограф і мистецтвознавець.

**Заузе Володимир Християнович-графік,
видатний майстер офорту.**

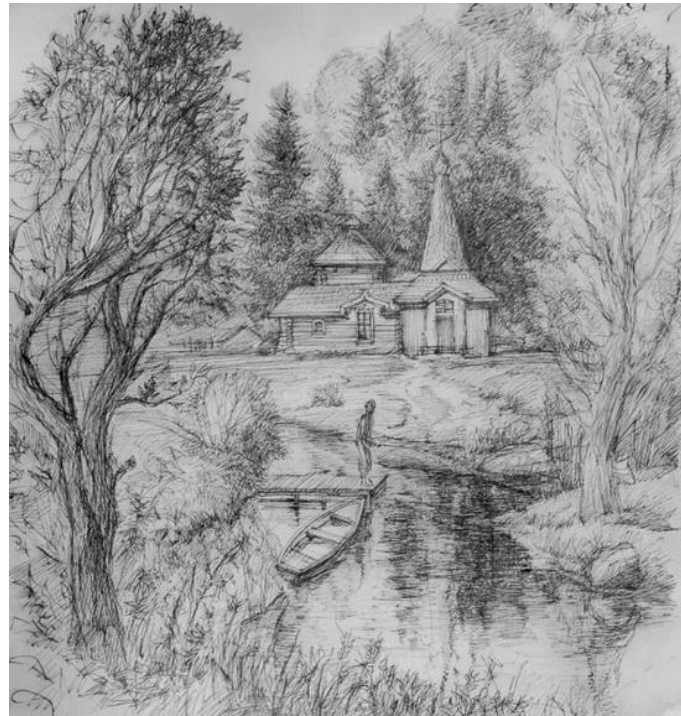
- В українській графіці означеної доби відобразилися різні загальноєвропейські течії - , символізм, неопримітивізм, футуризм, кубізм, експресіонізм, конструктивізм, функціоналізм, реалізм, сюрреалізм, неокласика. В роботах художників і в цілих мистецьких течіях нерідко спостерігається нашарування різних стильових напрямів.

- Складність єдиної картини розвитку української графіки виникає через поєднання явищ різного роду: співіснування різних стильових напрямів (академізму, символізму, авангардових течій), поєднання різних зрізів культури - новітніх, традиційних, архаїчних.

- Загальна картина розвитку мистецтва української графіки демонструє безліч різних шляхів, у ній спостерігається співіснування різних напрямів або темпосвітів, що впливають одне на одного, але існують самодостатньо й паралельно.

- Багатоваріантність, можливість вибору, різні темпи поширення напрямів сприяють динамічному й гнучкому розвитку цього мистецтва. Українська графіка постає як художній феномен, що реалізував себе в різних країнах, різноманітних проявах, у широкому просторі нових художніх стилів і напрямів.

